

6:e söndagen e tref 2023-07-16. Samlande rubrik: Efterföljelse

I dag tittar vi på meningen med vår strävan i det enda liv du och jag fått.

Luk 9:51-62 När tiden var inne för hans upptagande till himlen vände han sina steg mot Jerusalem, och han skickade budbärare före sig. De gav sig av och gick in i en samarisk by för att förbereda hans ankomst. Men man ville inte ta emot honom, eftersom han hade vänt sina steg mot Jerusalem. Då sade hans lärjungar Jakob och Johannes: »Herre, skall vi kalla ner eld från himlen som förgör dem?» Men han vände sig om och tillrättavisade dem, och de fortsatte till en annan by.

När de kom vandrande på vägen sade en man till honom: »Jag skall följa dig vart du än går.« Jesus svarade: »Rävorna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.« Till en annan sade han: »Följ mig!« Men mannen svarade: »Herre, låt mig först gå och begrava min far.« Då sade Jesus: »Låt de döda begrava sina döda, men gå själv och förkunna Guds rike.« En annan man sade: »Jag skall följa dig, herre, men låt mig först ta farväl av dem där hemma.« Jesus svarade: »Den som ser sig om när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike.«

Vill jag bli en bra yrkesman, exempelvis en smed, så går jag i lära hos en som verkligen kan yrket. Bryr jag mig inte om att göra det han visar att jag skall göra, då blir jag ingen smed. Jag har bara tittat på.

Utifrån samma beteende kan man påstå att kristen tro - som saknar efterföljelse - är en död tro. En central del i Jesu gudomlighet är kärleken – omsorgen – om människan. Om jag bara tittar på – alltså struntar i behoven jag ser - var finns då mitt kristna liv, mitt lärjungeliv?

Utifrån var och ens unika gåvor, livssituation och fysiska möjligheter kan vi spegla Jesu liv genom våra liv. Genom vår omsorg om medmänniskor i vår närhet. Vår bibel berättar att vårt handlande utgår från vår tro. Att vi helt enkelt litar på och baserar våra liv på, att Jesus är Guds uppståndne son. Så här skriver Paulus till Titus, som var en kristen grek:

Tit 2:11-15 Ty Guds nåd har blivit synlig som en räddning för alla människor. Den lär oss att säga nej till ett gudlöst liv och denna världens begär och att leva anständigt, rättrådigt och fromt i den tid som nu är, medan vi väntar på att vårt saliga hopp skall infrias och vår

store gud och frälsare Kristus Jesus träda fram i sin härlighet. Han har offrat sig själv för oss, för att friköpa oss från alla synder och göra oss rena, så att vi blir hans eget folk, uppfyllt av iver att göra vad som är gott. Så skall du tala, uppmuntra och tillrättavisa, med allt eftertryck. Låt ingen se ner på dig.

Ingen har evigt liv här på jorden, och det visste Paulus. Han skrev detta brev mellan två fängelsevistelser i Rom. Paulus hade – genom sin förkunnelse på Kreta – övertygat många människor att Guds nåd har blivit synlig som en räddning för alla människor. Alltså **även för dem som bodde på Kreta** och som tillbett de grekiska avgudarna. De av öborna, som lyssnat och tog sin existens på allvar, hade hört Paulus förkunna att Jesu försoningsgärning gällde även dem. En oförtjänad – och överraskande! – möjlighet och gåva från en levande Gud:

Ty Guds nåd har blivit synlig som en räddning för alla människor

En gåva tar man emot. Till exempel en vackert blommande krukväxt. Krukväxten – liksom vår tro – behöver få vatten för att leva.

Aposteln Jakob – alltså halvbror till Jesus – skriver så här:

*Jak 1:9-14 En ringa broder skall vara stolt över sin upphöjelse, en rik över sin ringhet; han skall försvinna som blommorna i gräset. Solen går upp med sin hetta och sveder gräset, så att blommorna faller av och skönheten förgår. Så skall den rike vissna bort **mitt i all sin strävan**. Salig är den som håller ut då han prövas; när han har bestått provet skall han få det eviga livets segerkrans, som Gud har lovat dem som älskar honom. Ingen som blir prövad skall säga att det är Gud som frestar honom. Gud kan inte frestas av det onda, och **själv frestar han ingen**. Blir någon frestad, är det alltid av sitt eget begär som han lockas och snärjs.*

Vad är grunden för all min strävan? Full fart, tjäna så mycket pengar som möjlighet, för att sedan stå där hjälplös när ålder eller hälsa vacklar.

Skall jag slarva bort mitt liv, **eller**, inför varje ny dag **börja från grunden**? Genom att lita på Jesu löfte till mej och öppet tillstå det enda han begär: Att jag är fullständigt beroende av Jesu försoningsgärning!

Matt 10:32 Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen.

Detta kristallklara löfte ingår i den innersta kärnan i vår kristna tro.